

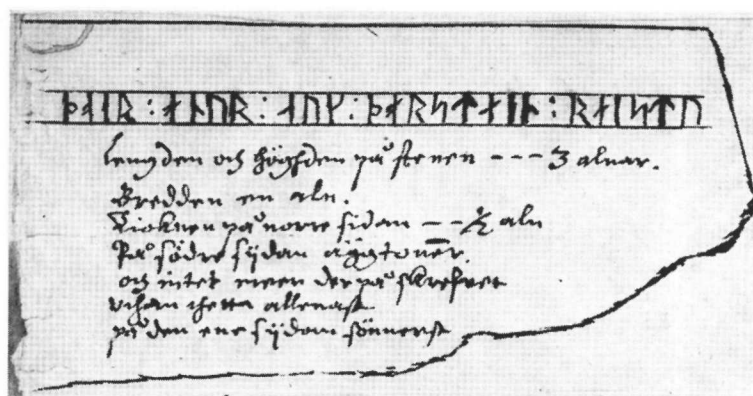

Fig. 9. Vg 6. Fägre sn, Fägre mo. Efter teckning av Rudberus.

äldre Form af *likr*», men Noreen »lader det uafgjort, om **glada** paa Flistad-Stenen er Appellativ eller Mandsnavn». Alexander Jóhannesson hänvisar till båda tydningarna. Senare, i *Altisl. Grammatik* (1923), s. 378, har Noreen övergivit uppfattningen av r. 11 som **d**. Han läser den nu som **t** och ger runföljden 8–12 **glata** en annan tydning: »*Glenta (dän. glente, schwed. dial. glänta Weih)», d. v. s. fågelnamnet 'glada'.

I. Lindquist (*Sparlösastenen*, s. 128 noten) finner på Flistad-stenen en förbannelseinskrift. Han läser **gaernarglata**, *Gairr nāer glata*, 'Ett »spjut» kommer att nå åverkaren'. Inskriftens sista ord **glata** sammanställer Lindquist med fisl. verbet *glata*. Om innebörden av »spjut» hänvisar han till sina a. a. s. 126 framförda synpunkter på innehållet i ÄVgL Rätlösabalken 5, § 1 och 2.

6. Fägre sn, Fägre mo.

Pl. 7.

Litteratur: B 966, L 1332. Ransakningarna 1667–1684 (tr. i VFT 4: 5–6, 1932, s. 104); J. Peringskiöld, *Monumenta* 9, bl. 17; G. Brusewitz, *Westergötland* 1861, s. 102 f. (ATA); P. A. Säve, *Berättelse* 1862, s. 148 (ATA, tr. i ATS 2, 1869, s. 137); O. Sjögren, *Sverige* 4 (1933), s. 417; *Handlingar* 1928, 1935 i ATA.

Äldre avbildningar: J. B. Rudberus, bläckteckning 1667 (i *Ransakningarna*); osign. träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 966); Brusewitz, bläckteckning (i a. a.).

Runstenen står rest i skogen 150 m. NNV om Stång Nolegården, 10 m. ÖSÖ om en liten körväg genom skogen. Platsen är belägen på den s. k. Fägre mo c:a 3,5 km. NÖ om Fägre kyrka och 1 km. SSV om vägskalet Jonsboda–Halna och Ekeskog–Töreboda. Stenens placering tycks ha varit densamma redan på 1600-talet. Kyrkoherden i Lyrestad Jonas Benedikti Rudberus skriver 1667 i *Ransakningarna*: »Öster i Sochnen på Fägre mo i en lijdh står en Runsteen». Träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* har påskriften: »På Fägre mo i Westergötl.» (B 966: »I Fägred Sockn, på moen»; L 1332: »Fägre mo»).

Grå granit med svarta prickar. Höjd 2,05 m., bredd (vid runradens början) 0,60 m. Stenens övre del med slutet av inskriften är avslagen och synes ha saknats redan på 1600-talet. Vissa bevarade runor äro därjämte skadade genom stark vittring. Ristningsytan vetter åt V.

Inskrift:

pair : onuntr : auk : þorstin : raistu : s ...

5 10 15 20 25

ÞeR Anundr ok Þorstenn restu s[ten] ...

»Anund och Torsten, de reste (denna) sten ...»

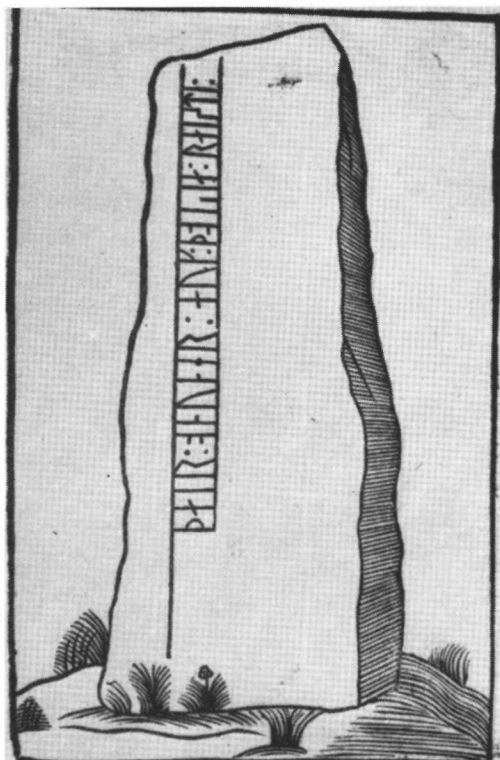

Fig. 10. Vg 6. Fägre sn, Fägremono.
Efter träsnitt i Peringskiölds Monumenta (B 966).

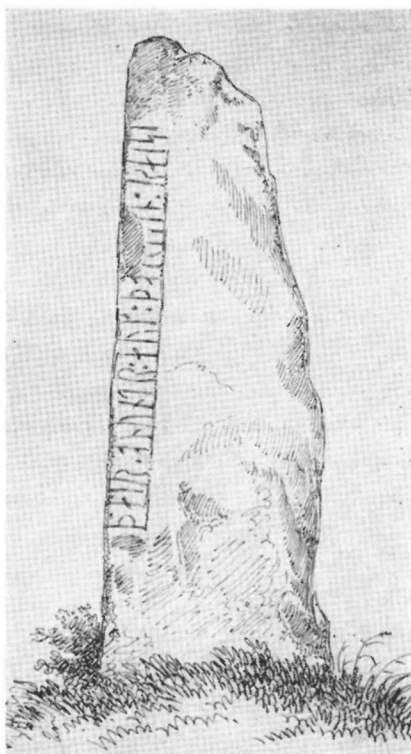

Fig. 11. Vg 6. Fägre sn, Fägremono.
Efter teckning av Brusewitz.

Till läsningen: 9 **t** har otydlig bst. Av 16–17 **rs** äro övre delarna förstörda genom en stor flagring. 18 **t** saknar bst; möjligen kan spår av en dylik t. v. om hst skönjas. 19 **i** är ej stungen. På 25 **t** är ingen bst skönjbar. 26 **u** är svag. 27 **s** är otydlig, endast mittpartiet bevarat. Somliga runor (**o**, **n**, **t**) ha genomgående ensidiga bistavar. — Bilden hos Peringskiöld visar de största avvikelserna: 9 **e**; r. 16–18 markeras endast med 1½ stapel; 20 **a**; 26 **i**; 27 **s** saknas. — Brusewitz markerar r. 16–18 med nederdelarna till 4 staplar. Hst i r. 25 står som sista runa i hans uppteckning. Sk mellan 4 **r** och 5 **o** utmärkes med endast en punkt.

7. Götlunda sn, Vallby, Sörgården.

Pl. 8.

Litteratur: B 970, L 1337, T 67. J. Peringskiöld, Monumenta 9, bl. 18; Petrus Tegnæus, Beskrifning öfver Flistads församling år 1784 (hs i Flistads kyrkoarkiv, avskr. i ATA); G. Brusewitz, Westergötland 1861, s. 87 f. (ATA); P. A. Säve, Berättelse 1862, s. 136 (ATA, tr. i ATS 2, 1869, s. 134); F. Nordin i VFT 1: 8 (1897), s. VI; O. Sjögren, Sverige 4 (1933), s. 413.

Äldre avbildningar: J. Hadorph och J. Leitz, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 970); Brusewitz, bläckteckning (i a. a.); Säve, bläckteckning (i a. a.); S. Welin, bläckteckning (VFA), träsnitt (i T 67).

Runstenen står rest intill en stenmur i ett gärde tillhörigt Vallby Sörgården. Platsen, som enligt P. A. Säve kallas »Jimmerkällan», är belägen nära 2 km. S om Götlunda kyrka och 150 m. VNV om den nya landsvägen Moholm–Skövde, 200 m. SV om avtagsvägen till Karlsborg. Gärdet ifråga är endast genom vägen skilt från Greby, där stenen enligt Peringskiölds *Monumenta* skulle finnas: »Greby i Götlunda sochn Wassbo härad» (B 970: »Vid Greby»; L 1337: »Greby»). Säkerligen står den kvar på ursprunglig plats. I närheten, NV om stenen, finns ett forntida gravfält med ett flertalstensättningar.

Gnejs. Höjd 1,75 m., ristningsytans bredd 0,50 m., rotändans bredd 0,75 m.